

терца, квинта и септима. Обръщението на С-я а. сж: квинтсектакордь (6) — когато терцата е въ баса, терцквартакордь (4) — когато квинтата е въ баса, и секундакордь — (2) когато септимата е въ баса.

Септола — septimole. фр. septolet — група от седемъ ноти, имащи стойността на шестъ отъ сжщия видъ.

Серато, Ариго — Serato, Arrigo — италиански цигулковъ виртуозъ, род. 7 февр. 1877 въ Болоня, училъ тамъ при Сарти, концертиралъ съ успѣхъ, 1914—21 учителъ въ консерваторията „Св. Цецилия“ въ Римъ, после — въ концертни обиколки.

Серафинъ, Санто и Джорджо — Serafin, Santo et Giorgio — двама строители на цигулки въ Венеция въ началото на XVIII в.

Сере, фр. serré — наричатъ французитъ 1) когато два гласа се движатъ на близко разстояние единъ отъ другъ; 2) последване отъ хармонии, дето акордитъ се бързо промѣнятъ.

Серена, ит. serena — при трубадуриитъ — вечернитъ и любовни пѣсни.

Серенада, исп. serenada, ит. serenata, фр. serenade — „вечерна музика“ — инструментална, или порѣдко — гласова пиеса, съ лекъ и изящень характеръ, предназначена за изпълнение на открито, и поради това — съставътъ, който най подхожда, сж духовитъ инструменти. Но още въ първитъ серенади на Хайднъ и Моцартъ има повече струнни инструменти и самонѣколко духови. Характерното при С-та е соловия съставъ на инструментитъ. Най-старитъ творения отъ този родъ сж Монтеклеровитъ „Sérénade ou Concert, divisé en trois suites de pièces pour les violons, flûtes et hautbois, composé d'airs de fanfares, d'airs tendres et d'airs champêtres“ — „Серенада или концертъ, раздѣлена на три последвания отъ пиеси за цигулки, флейти и обои, композирани отъ арии за фанфари, нѣжни и бални арии“. Като сюитата (съ която е въ историческа връзка) и дивертимента, С-та се е състояла, обикновено, отъ повече отъ четири части, които не сж тъй тѣсно свър-

зани и здраво построени, както при симфонията. Въ старитъ С-ии сж преобладавали бързитъ части, докато бавнитъ сж били само еднаа или две, отличаващи се съ свояа лиричен характеръ. С. бива въведена и въ операта. Гретри и Моцартъ сж първитъ, които и отреждатъ мѣсто тамъ. Най-много сж били изпълнявани С-тъ въ Виенаа презъ XVIII в., като на площадитѣ и въ градинитъ, вечерно време, сее е стичало мало и голѣмо да ги слуша.

Серио, ит. serio = сериозно — операа С-а се нарича сериозната, трагическа опера (гл. Семисерио).

Серкинъ, Рудолфъ — Serkin, Rudolf — значителенъ клавирвиртуозъ, род. 23 мартъ 1903 въ Егеръ, Чехия, отъ руски родители, училъ при Рих. Роо-бертъ пиано и Маркъ и Шойн-бергъ — композиция, въ Виена. С. е пианистъ съ голѣма техническа сигурностъ, и културностъ въ изпълнението. Заедно съ Фрицъ Бушъ, тѣ сж известни съ своитъ „сонатни концерти“ — особено съ майсторското изпълнение на Бетховенови творения, при едно голѣмо единство въ играта и взаимностъ въ тълкуването.

Серовъ, Александръ Николаевичъ — руски оперень композиторъ и музикаленъ писателъ, род. 22 ян. 1820 въ Петербургъ, умр. 1 февр. 1871 с. т., самоукъ въ музиката, свършилъ право, заемалъ длѣжности по сждебното ведомство въ Симферополъ и Псковъ, въ вжтрешното министерство и пощитъ. Още отъ юношество започналъ да композира (опери „Майска нощъ“ и „Воденичарка“ по Гоголъ), а потикъ за да се възвърне по-късно пакъ къмъ драматическата композиция му даваа играта на видния италиански трагикъ Ристори; 1863 се явява операта му „Юдитъ“, дадена въ Петербургъ съ голѣмъ успѣхъ, а последовалата я „Рогнета“ е била оцененаа като творба, която чертае нови пътища въ развитието на руското творчество. Още две опери: „Вражда мощъ“ (недовършена) и „Колледа“ (само скицирана), както и музиката къмъ драмата „Неронъ“, една „Стабятъ Матерь“, нѣколко оркестрови композиции и хорови пѣсни съставятъ неголѣмото твор-